

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Hans Nielsen): Efter at Oppositionens Ændringsforslag er forkastet, foreligger nu her til Behandling Regeringens Forslag, saaledes som det er fremsat af den højtærede Handelsminister, og uden store profetiske Evner tør jeg nok bebude, at inden der er gaaet ret mange Timer, vil dette Forslag være vedtaget med en endogsaa meget stor Majoritet i dette Ting. Denne Majoritet er ganske sikkert kun et tro Udtryk for den Stemning, der er ude i Landet, og her i Christen Bergs Fædreland vil mindst 75 pCt. af Befolkningen være paa det rene med, at naar Folketinget med en saadan Majoritet udtaler sin Villie, burde den blive Lov. Men takket være den privilegerede Valgret til Landstinget og 2 af Landbrugernes Sammenslutnings Medlemmer i det andet høje Ting er det jo muligt, at Lovforslaget ikke kan gennemføres dér. Overalt i Befolkningens store Flertal vil man beklage, at Sagen faar denne Udgang; det vil blive beklaget af Arbejderne, og det vil blive beklaget af mange Tusinde, der hører til de produktive Erhverv, baade i Landbrug, Industri og Haandværk.

Der foreligger i denne Sag en Række Henvendelser til Rigsdagens og Folketingets Udvalg. Disse Henvendelser er modstridende, idet en Del af Henvendelserne fra Handelen kræver, at den gældende Valutaordning skal ophæves eller i hvert Fald indskrænkes, hvorimod Industrien bestemt gaar ind for, at den nuværende Ordning maa bibeholdes, indtil der kan træffes andre Foranstaltninger. Jeg har tidligere oplæst Industriraadets første Skrivelse til os; den anden Skrivelse, der findes i Betænkningen, indskærper kun, hvad der er sagt i den første, nemlig at vi vanskeligere nu end ved Aarets Begyndelse er i Stand til at gaa over til fuldstændig fri Import.

Jeg mener saaledes, at Regeringens Forslag bygger paa det danske Folks Flertal, og at det som Følge deraf burde gennemføres i det andet høje Ting og blive til Lov inden længe.

Oppositionen har gennem sine Ændringsforslag med særlig Voldsomhed vendt sig mod den Bemyndigelse, der i Lovfor-

slaget gives Handelsministeren til at træffe visse Begrænsninger i Importen og fordele vort Lands Indkøb paa de forskellige Lande. Det er navnlig blevet stemplet med meget voldsomme Ord af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der har kaldt det for Russeri, Diktatur, Socialisering o. s. v., jeg husker ikke alle de smukke Udtryk, det ærede Medlem har benyttet om Lovforslaget.

Man skulde jo tro, at det ærede Medlem aldrig har været stillet overfor noget tilsvarende. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan svinge sig op paa disse Højder, for man har jo aldrig betroet nogen Ministerpost til det ærede Medlem, lige saa lidt som til min ringe Person, og som Følge deraf har ingen af os kunnet komme til at udøve noget Diktatur; men det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal er i en helt anden Stilling. Det vidner om en grænseløs Hukommelsesvækkelse hos det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, naar han kan komme med slige Udtalelser efter det, *han* har været med til at bedrive.

Ærede Medlemmer skal ikke blive forskrækkede for de to tykke Protokoller, jeg har her; det er ikke lige morsomt alt, hvad der staar i dem, men der *kan* findes Morsomheder i dem, og jeg skal nu citere et Par Ting fra disse Bind af Rigsdagstidende for at bevise Hulheden i det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Tale om Diktatur hos den nuværende Handelsminister.

I Folketinget fremsattes den 23. Februar 1923 af Handelsminister Jørgen Christensen — det var en Meningsfælle af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal — et Forslag om at bevilge 5½ Mill. Kr. som Støtte til Sparere, der har mistet deres Penge ved en lang Række Bankers Sammenbrud. Den Gang var det ærede Medlem Landbrugsminister, og han maa antages i et Ministermøde at være gaaet med til denne Diktatorlov, der begynder saaledes i § 1:

„Handelsministeren bemyndiges til med et samlet Beløb af indtil 5½ Mill. Kr. at yde Støtte til Sparere, der har lidt Tab“

o. s. v. I § 2 bestemmes det, at den nærmere Form for Uddelingen af disse 5½ Mill. Kr. skal fastsættes af Handelsministeren, dog efter Samraad med Finansministeren. § 4